

PRZEWODNICZĄCY
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

Warszawa, 3 sierpnia 2010 r.

Nr WOK 020-89/10

Dot. BPS/KU-034/935/5/10

Pan Piotr ZIENTARSKI
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej Senatu RP

Wznowmy Powie Przewodniczący!

W załączeniu, uprzejmie przesyłam opinię Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 29 lipca 2010 r. w przedmiocie projektu ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa.

2 powołaniem

Antoni Górski
SSN Antoni Górski

OPINIA

KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 29 lipca 2010 r.

w przedmiocie projektu ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa.

Krajowa Rada Sądownictwa po zapoznaniu się z projektem ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa opiniuje go pozytywnie, lecz z zastrzeżeniami. Projekt ten w znacznej mierze czyni zadość postulatom Rady przedstawionym w formie projektu ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa stanowiącego załącznik do uchwały Nr 566/2010 z 12 marca 2010 r. Niemniej nasuwają się następujące uwagi:

-Art. 2 – Zawiera wyliczenie kompetencji Rady. Rada proponuje, aby ust. 1 tego przepisu uzupełnić poprzez dodanie po pkt 9 kolejnego punktu, dotyczącego kompetencji do przedstawiania Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej dwóch kandydatów na członków Rady Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Kompetencja ta przysługuje Radzie na mocy art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (tekst jedn. Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 424, ze zm.). Wskazane uzupełnienie odpowiada potrzebie uporządkowania kompetencji Rady, która to potrzeba została w uzasadnieniu projektu wskazana jako jeden z celów jego opracowania. Nadto, skoro w omawianym przepisie wymieniono uprawnienia Rady odnoszące się do wyboru członków innych organów publicznych (np. Prokuratora Generalnego), pominięcie uprawnienia dotyczącego Rady Instytutu Pamięci Narodowej jest niekonsekwentne.

-Art. 12 ust. 3 – Stanowi, że „w nagłych przypadkach, wymagających podjęcia działań między posiedzeniami plenarnymi Rady, Prezydium Rady może w jej imieniu podejmować czynności niezastrzeżone ustawowo do kompetencji Rady”. Rada proponuje, aby przepisowi temu nadać brzmienie: „w nagłych przypadkach, wymagających podjęcia działań między posiedzeniami plenarnymi Rady, Prezydium Rady może w jej imieniu podejmować czynności należące do kompetencji Rady, za wyjątkiem załatwiania spraw indywidualnych”. Takie rozwiązanie ujmuje uprawnienia Prezydium bardziej elastycznie, co pozwoli na sprawniejsze jego działanie w sprawach pilnych, zwłaszcza dotyczących opinii w przedmiocie aktów normatywnych.

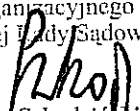
-Art. 17 ust. 3 – Proponuje się przed wyrazami „w terminie” dodać wyraz „najpóźniej”.

-Art. 20 ust. 2 – Stanowi, że Biurem Rady kieruje szef, którego powołuje i odwołuje Rada na wniosek Przewodniczącego. Jednakże lepszym rozwiązaniem byłoby, aby szefa Biura Rady powoływał i odwoływał Przewodniczący, po zasięgnięciu opinii Prezydium. To właśnie Przewodniczący Rady najściślej współpracuje z szefem Biura i to między Przewodniczącym a szefem Biura istnieją najsilniejsze powiązania organizacyjne. Zatem to Przewodniczący winien decydować o powołaniu i odwołaniu szefa Biura.

-Art. 22 ust. 2 – Przewiduje, iż Członkom Rady, o których mowa w art. 4, tj. Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego, Prezesowi Naczelnego Sądu Administracyjnego i Ministrowi Sprawiedliwości nie przysługują diety, o których mowa w ust. 1 tego przepisu (przewidziane dla pozostałych Członków Rady). Takie rozwiązanie stanowi nieuzasadnione odejście od obecnie obowiązujących rozwiązań, które są adekwatne do wkładu pracy tych Członków Rady. Rada postuluje usunięcie tego przepisu z projektu.

**Biuro Krajowej Rady Sądownictwa
ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM**

DYREKTOR
Wydziału Organizacyjnego i Kadr
Biura Krajowej Rady Sądownictwa

Marian Szkodziński

